مجله علوم پزشکی رازی دوره ۲۹، شماره ۹، آذر ۱۴۰۱ http://rjms.iums.ac.ir

مقاله پژوهشی

بررسی رابطه بین سبک های عشق ورزی، عزت نفس و تاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی

اکرم شفایانی: راهنمایی و مشاوره. دانشگاه آزاد واحد رودهن، تهران، ایران.
فاطمه تقی یار: کارشناس ارشد مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، ایران.
محمد رضا قربان نیا: کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد بین المللی کیش.
سارا غفوری: کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران.
مرضیه سلطانی نژاد: کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران.
الهام خورشید طلب: گروه ارشد مشاوره خانواده ،دانشگاه غیر انتفاعی،واحد خاتم ،تهران ،ایران (* نویسنده مسئول) khorshidtalab.5257@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: طلاق عاطفی عاملی که اســت که بنیان خانواده را به هم می‌ریزد و می‌تولند منجر به طلاق قطعی گردد. این پژوهش به بررسی رابطه بین سبک‌های عشق ورزی ، عزت نفس و تاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی پرداخته شده است.

روش کار: جامعه آماری تمام زنان دارای طلاق عاطفی در شــهر کرمان بودند. حجم نمونه۱۰۰ نفر بود که به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. داده‌ها به وسیله پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) و پرسشنامه روزنبرگ (۱۹۶۵)، پرسشنامه سبک‌های عشق ورزی هندریک و هندریک (۱۹۸۶) به دست آمد.

یافته‌ها: نتایج به روش آماری همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و با توجه به نتایج مشاهده می‌شود که مقادیر معناداری برای رابطه بین این متغیرها همه کمتر از ۰/۰۵ می‌باشند و در سطح (α =۰/۰۵) معنادار هستند. بنابراین می‌توان گفت بین عزت نفس و تاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی رابطه معنادار وجود دارد. همچنین باتوجه به اینکه ضــرایب همبستگی مثبت می‌باشد، از اینرو رابطه مستقیم بین عزت نفس با تاب آوری وجود دارد.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش نشان داد که بین سبک‌های عشق‌ورزی، عزت‌نفس و تاب‌آوری در زوجین دچار طلاق عاطفی، رابطه معناداری وجود دارد. این یافته‌ها بر اهمیت عوامل روان‌شــناختی در کیفیت روابط زناشــویی تأکید داشــته و می‌توانند در مداخلات پیشگیرانه و درمانی مورد توجه قرار گیرند.

تعارض منافع: گزارش نشده است.
منبع حمایت‌کننده: حامی مالی ندارد.

کلیدواژه‌ها
تاب آوری،
زوجین،
عزت نفس،
عشق ورزی،
طلاق عاطفی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۱۶
تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۰۹/۲۸

شیوه استناد به این مقاله:
Shafayani A, Taghiyar F, Ghorbania M, Ghafouri S, Soltaninejad M, Khorshid Talab E. Investigating the Relationship between Lovemaking Styles, Self-Esteem and Resilience Among Couples with Emotional Divorce. Razi J Med Sci. 2022;29(9): 418-426.

*انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 3.0 صورت گرفته است.

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

Razi Journal of Medical Sciences. 2022;29(9):418-426. http://rjms.iums.ac.ir

Original Article

Investigating the Relationship between Lovemaking Styles, Self-Esteem and Resilience Among Couples with Emotional Divorce

Akram Shafayani: Guidance And Advice, Azad University, Roudhen Branch, Tehran, Iran.
Fatemeh Taghiyar: Master of Counseling, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran.
Mohammad Reza Ghorbania: Master of Clinical Psychology, Kish International Azad University.
Sara Ghafouri: Senior Expert in Clinical Psychology, Islamic Azad University, Sirjan Branch, Sirjan Kerman, Iran.
Marzieh Soltaninejad: Master of Clinical Psychology. Islamic Azad University, Sirjan branch. Sirjan Kerman, Iran.
Elham Khorshid Talab: Master's Group in Family Counseling, Khatam Non-Profit University, Tehran, Iran.(* Corresponding author) khorshidtalab.5257@gmail.com

Abstract

Background & Aims: Marriage and marital relationship is a source of support, intimacy and human pleasure. On the other hand, marriage will cause cooperation, sympathy, interest, kindness, tolerance and responsibility towards the family. Technological, cultural, economic and social changes have played a major role in changing the primary function of marriage, which includes love, affection and intimacy between husband and wife. Emotional divorce is a factor that destroys the foundation of the family and can lead to definitive divorce. This research has investigated the relationship between lovemaking styles, self-esteem and resilience among couples with emotional divorce.

Methods: The research method in this research is correlation type. The research community in this research was all couples with emotional divorce in Kerman city. The sampling method in this research is that the sample size is obtained based on the size of the population in Cochran's formula. And for sampling, treatment centers and clinics in the city are referred to, so that the number of 10 counseling clinics and treatment services is determined, and questionnaires of lovemaking styles, self-esteem, and resilience are prepared and given to couples. It was given that more than 5 years have passed since their marriage and they had an emotional divorce. A questionnaire was used to collect data. The statistical population was all women with emotional divorce in Kerman city. The sample size was 100 people who were selected by cluster random sampling method. The data were obtained by Connor and Davidson (2003) resilience questionnaire and Rosenberg (1965) questionnaire, Hendrick and Hendrick (1986) love styles questionnaire. Confirmatory factor analyzes were conducted for different countries in Europe, South America, Africa, and Asia. It is noteworthy that the minimum and maximum alpha obtained from the subscales of love attitudes in the Iranian sample are similar to the work of Hendrick and Hendrick (1998). Their obtained alpha values ranged from 56% for Ludos to 77% for Storg. In the Iranian sample, this change range is from 35% to 79% for Storg. The factorial structure of this questionnaire in Iranian society was investigated by Bayat (2007) and its 6-factorial structure was confirmed. In this study, the value of Cronbach's alpha for the factors of selfless love was 96%, acting 77%, erotic 70%, realistic 67%, friendly 66% and romantic 77%. Data analysis method after data collection, descriptive statistics of mean, median, mean, frequency, percentage frequency and inferential statistics of Pearson correlation and multiple regression analysis will be investigated.

Results: The results were analyzed using the Pearson correlation statistical method, and according to the results, it can be seen that the significant values for the relationship between these variables are all less than 0.05 and significant at the (α=0.05) level. are. Therefore, it can be said that there is a significant relationship between self-esteem and resilience among couples with emotional divorce. Also, considering that the correlation coefficients are positive, therefore there is a direct relationship between self-esteem and resilience. that in a healthy relationship, couples feel closeness and affection towards each other, which leads to resilience over time. But when the communication between the couple is cold and indifferent, the

Keywords
Resilience,
Couples,
Self-Esteem,
Love
Emotional Divorce

Received: 06/06/2022
Published: 19/12/2022

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

relationship is weakened and the trust and confidence between the couple is lost. The couple's commitment to each other is damaged and couples experience emotional divorce. In couples who experience emotional divorce, the couple has low satisfaction with their spouse's marriage and their relationship. The style of loving each other's spouses determines the level of resilience.

Conclusion: The results showed that there is a significant relationship between lovemaking styles, self-esteem and resilience among couples with emotional divorce. In childhood love, we feel dependent on that pleasure or benefit, but in adult love, we feel freedom. One of the most important relationships that people create throughout their lives and expect to satisfy their spiritual need, to love and be loved, is "love". Love has been discussed more than any other topic in world literature throughout history. This is in the institution of a person who loves and is loved, falls in love and has a lover. Love is the most seductive human emotion. Poets, songwriters, philosophers and scientists have all tried to describe this mysterious state, but none of them have succeeded. However, the idea of romantic love still exists and everyone is looking for a wife who, in their opinion, will fulfill the romantic ideal. Therefore, lovemaking styles can be very effective in the level of resilience and connection of a person to life and tie a person to life, and that is why couples with emotional divorce have more lovemaking styles than normal couples.

Conflicts of interest: None
Funding: None

Cite this article as:
Shafayani A, Taghiyar F, Ghorbania M, Ghafouri S, Soltaninejad M, Khorshid Talab E. Investigating the Relationship between Lovemaking Styles, Self-Esteem and Resilience Among Couples with Emotional Divorce. Razi J Med Sci. 2022;29(9): 418-426.

*This work is published under CC BY-NC-SA 3.0 licence.

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

مقدمه

ازدواج یکی از مهم‌ترین پیوندهای انسانی است که نه‌تنها پایه‌گذار خانواده به‌عنوان کوچک‌ترین نهاد اجتماعی به شمار می‌رود، بلکه نقشی کلیدی در تأمین نیازهای روانی، اجتماعی و عاطفی افراد ایفا می‌کند (۱). رابطه زناشویی سالم می‌تواند منبعی سرشار از حمایت عاطفی، امنیت، صمیمیت و لذت باشد و به ایجاد پیوندهای عمیق انسانی منجر شود (۲). چنین رابطه‌ای همچنین زمینه‌ساز بروز ویژگی‌هایی همچون علاقه، همدردی، مهربانی، بردباری و مسئولیت‌پذیری در قبال خانواده است (۳). با این حال، تحولات فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و فناورانه در عصر حاضر کارکردهای سنتی ازدواج را تحت تأثیر قرار داده‌اند و چالش‌هایی را در کیفیت روابط زناشویی ایجاد کرده‌اند؛ چالش‌هایی که گاه به شکل‌گیری پدیده‌هایی چون طلاق عاطفی منجر می‌شوند (۴).

در بستر چنین تغییراتی، عشق همچنان یکی از نیازهای اساسی انسان محسوب می‌شود؛ نیازی روان‌شناختی که همواره در ادبیات، هنر و فرهنگ بشری جایگاه برجسته‌ای داشته است (۵). عشق به‌عنوان تجربه‌ای عاطفی و بین‌فردی، نقشی بی‌بدیل در کیفیت روابط زناشویی ایفا می‌کند و یکی از بنیادی‌ترین انتظارات افراد از رابطه با همسر به شمار می‌آید (۶). نظریه‌پرداز برجسته عشق، رابرت استنبرگ، عشق را پدیده‌ای سه‌بعدی شامل صمیمیت، شور و تعهد تعریف می‌کند. وی معتقد است که ترکیب‌های مختلف این سه مؤلفه، انواع گوناگونی از عشق را پدید می‌آورند و میزان تعادل میان این ابعاد می‌تولند رضایت‌مندی زوجین از رابطه را پیش‌بینی کند (۷). بر این اساس، سبک‌های عشق‌ورزی بازتابی از نحوه درک، تجربه و ابراز عشق توسط افراد هستند و تحت تأثیر عوامل فردی، زمینه‌ای و تعاملات بین‌فردی شکل می‌گیرند (۸).

در روابطی که دچار فرسودگی عاطفی یا طلاق عاطفی شده‌اند، سبک‌های عشق‌ورزی ممکن است تغییر یافته یا از تعادل خارج شده باشند. طلاق عاطفی به شرایطی اشاره دارد که در آن زوجین علی‌رغم تداوم زندگی مشترک، پیوندهای عاطفی، صمیمیت و مشارکت روانی خود را از دست داده‌اند و تنها در سطحی سطحی از تعامل باقی مانده‌اند (۹). در این وضعیت، تحلیل عواملی که می‌توانند در حفظ یا بازسازی رابطه نقش ایفا کنند اهمیت بسزایی دارد. یکی از این عوامل، تاب‌آوری است؛ ویژگی‌ای که به افراد امکان می‌دهد تا در مواجهه با دشواری‌ها و تنش‌های زندگی، سازگارانه، مؤثر و هدفمند عمل کنند (۱۰). افراد تاب‌آور در موقعیت‌های بحرانی نه‌تنها دچار فروپاشی نمی‌شوند بلکه از این تجارب برای رشد فردی و ارتقای مهارت‌های ارتباطی بهره می‌برند. چنین رویکردی در روابط زناشویی نیز می‌تولند نقش حفاظتی ایفا کرده و زوجین را در عبور از تنش‌های مزمن یاری رساند (۱۱).

در کنار تاب‌آوری، عزت نفس نیز یکی دیگر از متغیرهای مهم در پایداری و کیفیت روابط عاطفی است. عزت نفس بیانگر نگرش کلی فرد نسبت به خود و میزان ارزشی است که برای خویشتن قائل است (۱۲). سطح مناسب عزت نفس با ویژگی‌هایی همچون خودپذیری، احساس شایستگی، توانمندی در مدیریت تعارضات و حفظ آرامش روانی در ارتباط است. افرادی که از عزت نفس بالایی برخوردارند، معمولاً روابطی سالم‌تر، مؤثرتر و رضایت‌بخش‌تر را تجربه می‌کنند، در حالی که عزت نفس پایین می‌تواند با احساس ناامنی، اضطراب و رفتارهای ناسازگارانه همراه باشد که زمینه‌ساز کاهش کیفیت روابط و بروز مشکلاتی چون طلاق عاطفی خواهد بود (۵). تعامل بین این سه متغیر ـــ سبک‌های عشق‌ورزی، تاب‌آوری و عزت نفس ـــ می‌تواند در تبیین وضعیت عاطفی زوجین نقشی تعیین‌کننده داشته باشد. سبک‌های ناکارآمد عشق‌ورزی ممکن است با کاهش تاب‌آوری و عزت نفس همراه شوند و در نهایت به گسست‌های عاطفی منجر شوند (۱۰). از سوی دیگر، زوجینی که از عزت نفس بالاتر و مهارت‌های تاب‌آورانه مؤثر برخوردارند، قادرند روابط عشقی خود را بهتر مدیریت کرده، تفاوت‌ها و چالش‌ها را تاب آورده و پیوندهای عاطفی خود را حفظ یا بازسازی نمایند (۳). با توجه به اهمیت این عوامل، پژوهش حاضر به بررسی رابطه بین سبک‌های عشق‌ورزی، تاب‌آوری و عزت نفس در میان زوجینی می‌پردازد که با مسئله طلاق عاطفی مواجه‌اند. هدف از این بررسی، شناخت بهتر سازوکارهای روانشناختی مؤثر بر روابط عاطفی زوجین و ارائه بینشی کاربردی برای پیشگیری و مداخله در این زمینه است. شناخت این ارتباطات می‌تواند در طراحی مداخلات

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

روانشـــناختی، مشـــاوره‌ای و آموزشـــی به‌منظور بهبود کیفیت زندگی زناشـویی و کاهش آسـیب‌های ناشـی از طلاق عاطفی نقش مؤثری داشـــته باشـــد. لذا در این پژوهش به این سوال پاسخ می دهیم آیا بین سبک های عشـــق ورزی، عزت نفس و تـاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی رابطه وجود دارد؟

روش کار

روش تحقیق در این پژوهش از نوع همبســـتگی می باشـد. جامعه پژوهش در این تحقیق تمام زوجین دارای طلاق عاطفی شـهر کرمان بود. روش نمونه‌گیری در این پژوهش به این صـــورت می باشـد که بر اســاس حجم جامعه در فرمول کوکران حجم نمونه به دست می‌آید و برای نمونه‌گیری به مراکز و کلینیک های درمانی در سطح شهر مراجعه می‌شود به این صورت که تعداد ۱۰ کلینیک‌های مشاوره و خدمات درمانی مشخص می شود و پرسشـنامه‌های سـبک‌های عشـق‌ورزی و عزت نفس و تاب آوری آماده می‌گردد و به زوجینی که بیشـــتر از ۵ سال از زندگی مشترک آنها گذشته باشد و دارای طلاق عـاطفی بودنـد، داده شـــد. برای جمع آوری داده از پرســشـــنامه اســتفاده شـد. ابزار مورد اســتفاده در این مطالعه شامل موارد زیر بود:

پرســشـــنامه تاب آوری: این پرســشـــنامه را کانر و دیویدســـون (۲۰۰۳) با مرور منابع پژوهشـــی ۱۹۹۱-۱۹۷۹ حوزه تاب آوری تهیه کردند. بررسـی ویژگی های روان سنجی این مقیاس در شش گروه، جمعیت عمومی، مراجعه کننـدگان به بخش مراقبت های اولیه، بیماران سرپایی روانپزشکی، بیماران با مشکل اختلال اضطراب فراگیر و دو گروه از بیماران استرس پس از سانحه انجام شـده اسـت. تهیه کنندگان این مقیاس بر این باورند که این پرسـشـنامه به خوبی قادر به تفکیک افراد تاب آور از غیرتاب آور در گروه های بالینی و غیربالینی بوده و می تواند در موقعیت های پژوهشـی و بالینی مورد اسـتفاده قرار گیرید. پرسشنامه تاب آوری کونور و دیویدسون ۲۵ عبارت دارد که در یک مقیاس لیکرتی بین صـفر (کاملاً نادرست) تا پنج (همیشه درست) نمره گذاری می شود. نمره گذاری گزینه ها در این مقیاس بدین شـرح اسـت: کاملاً نادرسـت= ۰، به ندرت= ۱،گاهی درسـت= ۲، اغلب درسـت= ۳، همیشـه درسـت= ۴. بنابراین طیف نمرات آزمون بین ۰ تا ۱۰۰ قرار دارد. نمرات بالاتر بیانگر تاب آوری بیشتر آزمودنی است. نتایج تحلیل عاملی حاکی از آنند که این آزمون دارای ۵ عامل: تصـور شـایسـتگی فردی، اعتمـاد بـه غرایز فردی، تحمـل عـاطفـه منفی، پـذیرش مثبـت تغییر وروابط ایمن، کنترل و تـأثیرات معنوی اسـت. کونور و دیویدسـون ضـریب آلفای کرونباخ مقیاس تاب آوری را ۰/۸۹ گزارش کرده اند. همچنین ضریب پایایی حاصل از روش بازآزمایی در یک فاصله ۴ هفته‌ای ۰/۸۷ بوده است. نمرات مقیاس تاب‌آوری کونور و دیویدســـون با نمرات مقیاس ســـرســـختی کوباســـا همبســـتگی مثبت معنادار و با نمرات مقیاس اســـترس ادراک شـده و مقیاس آسـیب پذیری نسـبت به اسـترس شـیهان همبستگی منفی معناداری داشتند که این نتایج حاکی از اعتبار همزمان این مقیاس است. نمرات مقیاس تاب آوری کونور و دیویدسون در هنگام شروع آزمایش و همچنین هنگام خاتمه با نمرات مقیاس تجربه جنســـی آریزونا همبستگی معناداری نداشت. این مطلب حاکی از اعتبـار افتراقی آزمون اســـت. برای تعیین روایی این مقیاس نخسـت همبسـتگی هر عبارت با نمره کل مقوله محاسـبه و سـپس از روش تحلیل عاملی بهره گرفته شد. محاسبه همبستگی هر نمره با نمره کل به جز عبارت ۳، ضـــریب های بین ۰/۴۱ تا ۰/۶۴ را نشـــان داد. ســـپس عبارات مقیاس به روش مؤلفه های اصـــلی مورد تحلیل عاملی قرار گرفتند. پیش از اســـتخراج عوامل بر پایه ماتریس همبسـتگی عبارات، دو شـاخص KMO و آزمون کرویت بارتلت محاسـبه شـدند. مقدار KMO برابر ۰/۸۷ و مقدار خی دو در آزمون بارتلت برابر ۵۵۵۶/۲۸ بود که هر دو شـاخص کفایت شـواهد برای انجام تحلیل عامل را نشـان دادند. در پژوهشـی که توسـط سـامانی، جوکار و صحراگرد در بین دانشجویان صورت گرفت، پایایی آن‌را ۰/۹۳ گزارش کردند و روایی(به روش تحلیل عوامل و روایی همگرا و واگرا) توســـط ســـازنـدگـان آزمون در گروه‌های مختلف عادی و در خطر احراز گردید.

پرســـشـــنامـه عزت نفس روزنبرگ: روزنبرگ (۱۹۶۵)، نخسـتین مطالعات علمی را در زمینهٔ اعتماد به

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

نفس انجام داد. وی تأثیر متغیرهای اجتماعی، نژاد، مذهب، ترتیب تولد و ارتباط بین والدین را بر اعتماد به نفس گروه زیادی از نوجوانان مورد بررسی قرار داد و با انجام این کار موجب رواج یافتن مقیاس های اندازه گیری اعتماد به نفس شد. مقیاس عزت نفس روزنبرگ برای اندازه گیری اعتماد به نفس تهیه شده که یکی از پر استفاده ترین ابزار ها در این زمینه بوده و دارای اعتبار و روایی بالایی است و شامل ۱۰ عبارت است که ۵ عبارت آن به شکل مثبت (گویه‌های شماره ۱ تا ۵) و ۵ عبارت دیگر به صورت منفی (گویه های شماره ۶ تا ۱۰) ارائه شده است. شیوه نمره گذاری این مقیاس به این ترتیب است: سوالات ۱ الی ۵، کاملاً مخالفم = صفر، مخالفم= ۱، موافقم=۲ و کاملاً موافقم دارای نمره ۳ می باشد. همچنین در سؤالات ۶ الی ۱۰، کاملاً موافقم = صفر، موافقم= یک، مخالفم=۲ و کاملاً مخالفم دارای نمره ۳ می باشد. روزنبرگ (۱۹۶۵)، رابطه بین اعتماد به نفس فردی و جمعی را در یک نمونه ۸۲ نفری از دانش آموزان با p>./۰۱ ، r=./۳۴ به دست آورد. ضریب آلفای کرونباخ در مطالعه ای که بر روی دانشجویان دختر انجام گرفته بود، ۰/۹۳ بدست آمد و در بررسی پایایی بازآزمایی آزمون r=./۸۵ بود. تحلیل عاملی با استفاده از عامل یابی محور اصلی (چرخش پروماکس) در مقیاس فوق دو عامل (صلاحیت و شایستگی شخصی و رضامندی از خود) که ۵۳/۸۳٪ واریانس مقیاس را تبیین نمود، به دست داد. با توجه به پایایی و روایی مقیاس فوق، می‌توان از آن برای فعالیت های بالینی و پژوهشی استفاده کرد.

پرسشنامه سبک‌های عشق ورزی : این پرسشنامه توسط هندریک و هندریک بر پایه الگوی «لی» از عشق در سال ۱۹۸۶ ساخته شده است. تأیید تحلیل عاملی نشان داده است که ساختار عرضه شده «لی» توانایی کاربرد در فرهنگ‌های چندگانه را دارد. پرسشنامه حاضر در آغاز دارای ۴۲ گویه بود اما دومین تجزیه و تحلیل عامل تأییدی به کاهش یک سری از گویه‌ها منتهی شد که تعداد گویه ها به ۲۴ رسید. مقیاس نگرش‌های مربوط به عشق از نوع لیکرت است و می‌تواند ابعاد شش گانه عشق را به صورت کمی و پیوسته نشان دهد. گزینه‌های این پرسشنامه به صورت ۴ گزینه‌ای از خیلی موافقم تا خیلی مخالفم مشخص شده‌اند، نمره‌ای که فرد در هر خرده مقیاس بدست می‌آورد، بیانگر میزان نگرشی است که نسبت به آن خرده مقیاس دارد. نمره بالا گرایش بالا در خرده مقیاس مربوطه و نمره پایین گرایش لندک را به آن نشان می‌دهد. مقیاس نگرش‌های مربوط به عشق از نوع لیکرت است و می‌تواند ابعاد شش گانه عشق را به صورت کمی و پیوسته نشان دهد. گزینه‌های این پرسشنامه به صورت ۴ گزینه ای از خیلی موافقم تا خیلی مخالفم مشخص شده‌اند. خیلی موافق۴، موافق۳، مخالف ۲ ، خیلی مخالف ۱ است. تعداد سوالات پرسشنامه * ۱ = حد پایین نمره. حد پایین نمره۲۴، حد متوسط نمرات ۶۰ ، حد بالای نمرات ۹۶ است. امتیازات خود را از ۲۴ عبارت فوق با یکدیگر جمع نمایید. حداقل امتیاز ممکن ۲۴ و حداکثر ۹۶ خواهد بود. نمره بین ۲۴ تا ۴۸ : نگرش به عشق ضعیف است. نمره بین ۴۸ تا ۶۰: نگرش به عشق متوسط است. نمره بالاتر از ۶۰ : نگرش به عشق قوی است. نمره بالاتر نشاندهنده غالب بودن نگرش فرد به عشق است. در تحقیقاتی که صورت گرفت، ضرایب آلفا ۶۸٪ برای خرده مقیاس استورگ تا ۸۳٪ برای آگاپه و در آزمون – باز آزمون، ضرایب از ۷۰٪ برای مانیا تا ۸۲٪ برای لودوس گزارش شد. نظر به این که نتایج و به ویژه آنهایی که در ارتباط با ضرایب آلفا هستند در فرم کوتاه ۲۴ گویه ای مقیاس نگرشهای عشق مناسب تر است، این فرم برای مطالعات اختلافها و گوناگونی های بین فرهنگی ترجیح دارد. تجزیه و تحلیل های عاملی تأییدی برای کشورهای مختلف در اروپا، آمریکای جنوبی، آفریقا و آسیا صورت گرفت. نکته قابل توجه این که حداقل و حداکثر آلفا بدست آمده از خرده مقیاس‌های نگرش های عشق در نمونه ایرانی با کار هندریک و هندریک (۱۹۹۸) مشابه است. مقادیر آلفای بدست آمده آنها از ۵۶٪ برای لودوس تا ۷۷٪ برای استورگ متغیر بود. در نمونه ایرانی این دامنه تغییر از ۳۵٪ تا ۷۹٪ برای استورگ است. ساختار عاملی این پرسشنامه در جامعه ایرانی توسط بیات (۱۳۸۷) بررسی و ساختار ۶ عاملی آن تایید شده

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

است. در این پژوهش مقدار آلفای کرونباخ برای عامل های عشق فداکارانه ۹۶٪، بازیگرانه ۷۷٪، شهوانی ۷۰٪، واقع گرایانه ۶۷٪، دوستانه ۶۶٪ و رومانتیک ۷۷٪ به دست آمد. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات بعد ازجمع آوری داده‌ها آمار توصیفی نما، میانه، میانگین، فراوانی، فراوانی درصدی و آمار استباطی همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه بررسی خواهد شد.

یافته‌ها

با توجه به جدول ۱ مشاهده می شود که مقادیر معناداری برای رابطه بین این متغیرها همه کمتر از ۰/۰۵ می‌باشند و در سطح (α =۰/۰۵) معنادار هستند. بنابراین می‌توان گفت بین سبک‌های عشق ورزی با تاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی رابطه معنادار وجود دارد. همچنین با توجه به اینکه ضرایب همبستگی همه مثبت می‌باشند، از اینرو رابطه مستقیم وجود دارد.

با توجه به جدول ۲ مشاهده می‌شود که مقادیر معناداری برای رابطه بین این متغیرها همه کمتر از ۰/۰۵ می باشند و معنادار هستند. بنابراین می توان گفت بین عزت نفس و تاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی رابطه معنادار وجود دارد. همچنین باتوجه به اینکه ضرایب همبستگی مثبت می باشد، از اینرو رابطه مستقیم بین عزت نفس با تاب‌آوری وجود دارد.

رابطه معنادار وجود دارد. همچنین باتوجه به اینکه ضرایب همبستگی همه مثبت می‌باشند، از اینرو رابطه مستقیم وجود دارد. نتایج به دست آمده در این پژوهش با نتایج چیوو (Chew) و همکاران (۲۰۱۷) (۷) همسو بود. در تبیین این نتایج می‌توان گفت که در یک رابطه سالم، زوجین نسبت به یکدیگر احساس نزدیکی و محبت می کنند که به مرور زمان به تاب‌آوری می‌انجامد. اما زمانیکه ارتباطات بین زوجین سرد و بی‌تفاوت باشد، رابطه تضعیف شده و اعتماد و اطمینان بین زوجین از بین می‌رود (۲). تعهد زوجین یکدیگر خدشه‌دار شده و زوجین طلاق عاطفی را تجربه می‌کنند در زوجین با تجربه طلاق عاطفی، زوجیت رضایت پایینی از ازدواج همسر و رابطه خود دارند، سبک عشق ورزیدن همسران یکدیگر، تعیین کننده میزان تاب آوری است (۱۲).

از سوی دیگر نتایج نشان داد که بین عزت نفس و تاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی رابطه وجود دارد. نتایج به دست آمده در این پژوهش با نتایج گودمن (Goodman) و همکاران (۲۰۱۶) (۸) همسو بود. در تبیین این نتایج می‌توان گفت از دیدگاه اریک برن یکی از تواناییهای انسان عشق است که در موقعیتهای مختلف، به درجات و سطوح متفاوت ، متجلی می شود گاهی عشق محدود است و ظرفیت آن چندان رشد نکرده و در سطوح نازل است. در آن صورت

جدول ۱- آزمون همبستگی پیرسون مربوط به رابطه بین متغیر سبک‌های عشق ورزی با تاب آوری

متغیر	اعتماد به حل مساله		سبک گرایش اجتناب		کنترل شخصی		تاب آوری	
	ضریب همبستگی	مقدار معناداری	ضریب همبستگی	مقدار معناداری	ضریب همبستگی	مقدار معناداری	ضریب همبستگی	مقدار معناداری
تاب آوری	۰/۳۵	۰/۰۰۵	۰/۳۶	۰/۰۰۳	۰/۳۸	۰/۰۰۱	۰/۳۱	۰/۰۲

جدول ۲- آزمون همبستگی پیرسون مربوط به رابطه بین متغیر عزت نفس و تاب آوری

متغیر	اعتماد به حل مساله		سبک گرایش اجتناب		کنترل شخصی		تاب آوری	
	ضریب همبستگی	مقدار معناداری	ضریب همبستگی	مقدار معناداری	ضریب همبستگی	مقدار معناداری	ضریب همبستگی	مقدار معناداری
عزت نفس	۰/۱۸۹	۰/۰۴۱	۰/۲۷۴	۰/۰۲۳	۰/۲۶	۰/۰۱۴	۰/۳	۰/۰۱۱

بحث

با توجه به نتایج می‌توان گفت بین سبک‌های عشق ورزی با تاب آوری در بین زوجین دارای طلاق عاطفی ما از عشق خود الزاماً به دنبال لذت بردن و دست یافتن به احساس خوب هستیم یا می خواهیم از این عشق ورزیدن سود و منفعتی عایدمان شود (۶). در واقع به

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

خاطر دســـت یافتن به چیزی عشـــق ورزی می‌کنیم و حلقـه رابطی وجود دارد. این دو نوع عشـــق ورزیـدن ,منفعت طلبانه و لذت جویانه ,هر دو «کودکانه» اسـت و ما به خاطر «کودک » درو نمان این احســـاس را داریم. هر دو نوع عشـــق برای زنـدگی کـاربردهایی دارد و در شـرایطی هم لازم به نظر می رسـد. در نگاه اول این طور به نظر می‌رســـد که در هر رابطه عشـــقی باید ســـود و منفعت یا لذت و احسـاس خوشـایندی باشـد تا عشـق حاصـل شـده و جلوه‌گر شـود (۳). در دیگری بالنده‌تر، رسـاتر، کامل تر، پویاتر و رشـد یافته‌تر از عشـق وجود دارد که آن عشق بالغانه و عشق حقیقی است. در عشق کودکلنه ما به آن لذت یا منفعت احســـاس وابســـتگی می‌کنیم اما در عشـــق بالغانه احســـاس آزادی می‌گردد (۱۱). یکی از مهمترین روابطی که انســـان ها در طول زندگی خود ایجاد می کنند و انتظار دارند که نیاز روحی آنها را، دوسـت داشـتن و دوسـت داشـته شـدن را تأمین کند «عشق» است. عشق بیش از هر موضوع دیگری در ادبیات جهان، در طول تاریخ مطرح شـده اسـت. این در نهاد آدمی است که دوست بدارد و دوست داشته شود، عاشق شود و عاشقی داشته باشد . عشق فریبنده ترین هیجان آدمی اسـت. شـاعران، ترانه سـرایان، فیلسـوفان و دانشـــمندان همگی کوشـــیده‌اند این حللت راز آمیز را توصـیف کنند ولی هیچ یک موفق به این کار نشـده اند (۱۰). با این همه، ایده عشق رمانتیک هنوز پابرجاست و همه در جسـتجوی همسـری هسـتند که به تصـور آنان، آرمان رمانتیک را، تحقق بخشـد. لذا سـبک‌های عشـق ورزی بسیار می‌تواند در میزان تاب آوری و اتصال فرد به زندگی موثر باشد و فرد را به زندگی گره بزند و از همین رو در زوجین دارای طلاق عاطفی سبک‌های عشق ورزی نسبت به زوج های عادی بیشتر است (۴).

نتیجه‌گیری

یافته‌ها نشـــان دادند که ســـبک‌های عشـــق‌ورزی، عزت‌نفس و تاب‌آوری با وضـــعیت طلاق عاطفی زوجین ارتبـاط معنـاداری دارنـد. این نتـایج بر نقش مؤلفـه‌های روان‌شـناختی در تداوم یا تضـعیف روابط زناشـویی تأکید می‌کننـد و بیانگر این هســـتند که تقویت عزت‌نفس و تاب‌آوری و بهبود ســـبک‌های عشـــق‌ورزی می‌تولند به کاهش تعارضـات زناشـویی و پیشـگیری از طلاق عاطفی کمک کند.

References

1. Rahaei Z, Sahami MA, Bidaki R. Fear of abortion and emotional divorce in women with minor thalassemia: a population-based study in Yazd, Iran. BMC Womens Health. 2021;21(1):401.
2. Kiecolt-Glaser JK. Marriage, divorce, and the immune system. Am Psychol. 2018;73(9):1098-1108.
3. Cohen GJ, Weitzman CC; COMMITTEE ON PSYCHOSOCIAL ASPECTS OF CHILD AND FAMILY HEALTH; SECTION ON DEVELOPMENTAL AND BEHAVIORAL PEDIATRICS. Helping Children and Families Deal With Divorce and Separation. Pediatrics. 2016;138(6):e20163020.
4. Miller I. Ending the 'Cult of the Broken Home': Divorce, Children and the Changing Emotional Dynamics of Separating British Families, c. 1945-90. 20 Century Br Hist. 2021;32(2):165-188.
5. Ma Y. Effect of mental resilience of left-behind children on self-esteem and emotional processing bias and social coping styles. Work. 2021;69(2):559-571.
6. Meanley S, Flores DD, Listerud L, Chang CJ, Feinstein BA, Watson RJ. The interplay of familial warmth and LGBTQ+ specific family rejection on LGBTQ+ adolescents' self-esteem. J Adolesc. 2021;93:40-52.
7. Chew J, Haase AM, Carpenter J. Individual and family factors associated with self-esteem in young people with epilepsy: A multiple mediation analysis. Epilepsy Behav. 2017;66:19-26.
8. Goodman ML, Lloyd LE, Selwyn BJ, Morgan RO, Mwongera M, Gitari S, Keiser PH. Factors associated with general self-efficacy and resilience among youth heads of households in Kenya. J Health Psychol. 2016;21(10):2229-46.
9. Szabó L, Szabó J, Vidor E. A drop of self-confidence program about urinary incontinence. Neurourol Urodyn. 2021;40(4):978-985.
10. Edelkott N, Engstrom DW, Hernandez-Wolfe P, Gangsei D. Vicarious resilience: Complexities and variations. Am J Orthopsychiatry. 2016;86(6):713-724.
11. Kaasbøll J, Ranøyen I, Nilsen W, Lydersen S, Indredavik MS. Associations between parental chronic pain and self-esteem, social competence, and family cohesion in adolescent girls and boys--family linkage data from the HUNT study. BMC Public Health. 2015;15:817.

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]

12. Monteleone AM, Cascino G, Martini M, Patriciello G, Ruzzi V, Delsedime N, et al. Confidence in one-self and confidence in one's own body: The revival of an old paradigm for anorexia nervosa. Clin Psychol Psychother. 2021;28(4):818-827.

[Downloaded from rjms.iums.ac.ir on 2026-11-15]